

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Μαΐου 1991

σχετικά με το ταμείο υγείας και παραγωγής ζώων στο Βέλγιο

(Τα κείμενα στη γαλλική και ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(91/538/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1249/89 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1628/91 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 24,

Αφού έταξε στους ενδιαφερομένους προδεσμία, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, προκειμένου να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ⁽⁵⁾ και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

- (1) Η Επιτροπή αποφάσισε, στα τέλη του 1986, να προβεί σε συνολικό έλεγχο των επιβαλλόμενων επιβαρύνσεων που εισπράττονται στα κράτη μέλη στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας, καθώς και της κατανομής των επιβαρύνσεων αυτών, ιδιαίτερα υπό μορφή ενισχύσεων.

Για τη λήψη των εν λόγω πληροφοριών, απεστάλη επιστολή-τύπος σε όλα τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια του έτους 1987.

Οι βελγικές αρχές απήντησαν στην αίτηση αυτή με επιστολή της 7ης Ιουνίου 1988. Με επιστολή της 10ης Απριλίου 1989, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από τις βελγικές αρχές. Οι βελγικές αρχές απήντησαν στην εν λόγω αίτηση με επιστολή της 6ης Ιουλίου 1989.

- (2) Τα εν λόγω μέτρα έχουν θεσπιστεί με το νόμο της 24ης Μαρτίου 1987 σχετικά με την υγεία των ζώων και ιδίως με το άρθρο 32 παράγραφος 2 αυτού, καθώς και με το Βασιλικό Διάταγμα της 11ης Δεκεμβρίου 1987 σχετικά με τις υποχρεωτικές εισφορές στο ταμείο υγείας και παραγωγής ζώων.

Το ταμείο αυτό έχει ως στόχο να παρεμβαίνει στη χρηματοδότηση των αποζημιώσεων, των επιδοτήσεων και άλλων παροχών όσον αφορά την καταπολέμηση των ασθενειών των ζώων και τη βελτίωση της υγιεινής, της υγείας και της ποιότητας των ζώων και των ζωικών προϊόντων. Το εν λόγω ταμείο χρηματοδοτείται εν μέρει από υποχρεωτικές εισφορές. Το ποσό των συνεισφορών αυτών έχει καθοριστεί με το Βασιλικό Διάταγμα της 11ης Δεκεμβρίου 1987.

- (3) Πρόκειται, δυνάμει των άρθρων 2 και 3 του εν λόγω Διατάγματος, για:

— υποχρεωτική εισφορά 315 βελγικών φράγκων ανά σφαγμένο βοοειδές, 105 βελγικών φράγκων ανά σφαγμένο μόσχο και 20 βελγικών φράγκων ανά σφαγμένο χοίρο που επιβαρύνει τα σφαγεία,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 129 της 11. 5. 1989, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 150 της 15. 6. 1991, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 24 της 1. 2. 1990, σ. 12.

— υποχρεωτική εισφορά 315 βελγικών φράγκων ανά εξαγόμενο ζωντανό βοοειδές, 105 βελγικών φράγκων ανά εξαγόμενο ζωντανό μόσχο και 20 βελγικών φράγκων ανά εξαγόμενο ζωντανό χοίρο που επιβαρύνει τις εξαγωγές⁽¹⁾.

(4) Τα προγράμματα στα οποία το ταμείο παρεμβαίνει σήμερα αφορούν:

- την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων,
- την καταπολέμηση της δρουκέλωσης.

II

(5) Με επιστολή της 20ής Οκτωβρίου 1989 προς τη βελγική κυβέρνηση, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι έχει αποφασίσει να κινήσει, όσον αφορά τις ενισχύσεις αυτές, τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, δεδομένου ότι οι υπό εξέταση ενισχύσεις χρηματοδοτούνται μερικώς από υποχρεωτικές εισφορές που πλήττουν ομοίως τα ζώα που εισάγονται από τα άλλα κράτη μέλη. Εξάλλου, οι επιβαρύνσεις αυτές πρέπει να θεωρούνται ως εσωτερικοί φόροι που εισάγουν διακρίσεις κατά την έννοια του άρθρου 95 της συνθήκης, διότι ευνοούν αποκλειστικά τους εθνικούς παραγωγούς.

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας έταξε στη βελγική κυβέρνηση προθεσμία για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Η Επιτροπή έταξε επίσης, στα άλλα κράτη μέλη καθώς και στους άλλους ενδιαφερόμενους πλην των κρατών μελών, προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Οι παρατηρήσεις που έχουν ληφθεί από τους άλλους ενδιαφερομένους έχουν ανακοινωθεί στη βελγική κυβέρνηση με την επιστολή αριθ. 10546 της 12ης Απριλίου 1991.

III

(6) Με επιστολή της 20ής Νοεμβρίου 1989, οι βελγικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή:

- a) ότι είναι καταχρηστικός ο ισχυρισμός ότι η εισπραξη φόρου μεταφέρεται σε στάδιο το οποίο έπεται αναγκαστικά της διέλευσης των συνόρων του εισαγόμενου προϊόντος, δεδομένου ότι το γενεσιουργό γεγονός είναι η σφαγή και, κατά συνέπεια, ο εισαγωγέας του ζώντος ζώου, που το πωλεί σε δέλγο έμπορο, δεν υπόκειται σε εισπραξη·
- b) ότι ακόμη και εάν η εισφορά πλήττει την εισαγωγή, η εισπραξη δασμού είναι συμβατή με το άρθρο 95 της συνθήκης και με τη νομολογία του Δικαστηρίου· πράγματι, η εισπραξη της εισφοράς

πραγματοποιείται στο σφαγείο χωρίς διάκριση προέλευσης. Στην απόφαση της 31ης Μαΐου 1979 στην υπόθεση 132/78⁽²⁾, το Δικαστήριο θεσπίζει ότι προκειμένου να υπάγεται σε γενικό σύστημα εσωτερικών τελών και να αποφευχθεί κατά τον τρόπο αυτό η εφαρμογή των διατάξεων που απαγορεύουν τις επιβαρύνσεις ισοδύναμου προς δασμούς αποτελέσματος, η επιβάρυνση στην οποία υπόκειται ένα εισαγόμενο προϊόν πρέπει να πλήττει το εγχώριο προϊόν και το ίδιο εισαγόμενο προϊόν με τον ίδιο φόρο, στο ίδιο στάδιο εμπορίας, και το γενεσιουργό γεγονός του φόρου πρέπει να είναι επίσης το ίδιο για τα δύο προϊόντα. Η εισφορά που επιβάλλεται στη σφαγή ανταποκρίνεται πλήρως στους όρους αυτούς·

γ) όσον αφορά την ερμηνεία της απόφασης στην υπόθεση 47/69⁽³⁾, το Δικαστήριο αιτιολόγησε ως εξής την απόφασή του:

«Κατά την εκτίμησή της, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλους εκείνους τους παράγοντες που αμέσως ή έμμεσα χαρακτηρίζουν το επίδικο μέτρο, δηλαδή όχι μόνο την εν στενή έννοια ενίσχυση προς επιλεγμένες εθνικές δραστηριότητες, αλλά επίσης και την έμμεσο ενίσχυση που μπορεί να συνίσταται τόσο από τη μέθοδο χρηματοδότησεως όσο και από το στενό σύνδεσμο που κάνει το ποσό της ενισχύσεως να εξαρτάται από τα έσοδα του φόρου... Διά της αυτομάτου αυξήσεως της εθνικής ενισχύσεως, αναλόγως της αυξήσεως των εσόδων του φόρου και ειδικότερα των εσόδων εκ του εισπραχθέντος φόρου επί των εισαγομένων προϊόντων, η επίδικος μέθοδος χρηματοδότησεως έχει προστατευτική ενέργεια, η οποία υπερβαίνει τα όρια της καλής εννοουμένης ενισχύσεως.»

Παρόμοια αιτιολογία δεν είναι δυνατόν να καταδικάσει την εισφορά στη σφαγή των εισαγομένων ζώων που έχει καθιερωθεί με το Βασιλικό Διάταγμα.

Πράγματι το ποσό των αποζημιώσεων και επιδοτήσεων που καταβάλλονται στους παραγωγούς στο πλαίσιο της καταπολέμησης των ζωικών ασθενειών δεν συνδέεται με την απόδοση των εισφορών.

Πρέπει να παρατηρηθούν σχετικά τα εξής:

- i) σύμφωνα με τις νομοθετικές και υπουργικές αποφάσεις, το ποσοστό των ενισχύσεων δεν εξαρτάται από την απόδοση των εισφορών αλλά από την ανάγκη καταπολέμησης των υγειονομικών προβλημάτων και από την αξία των σφαγέντων ζώων,
- ii) κατά τους όρους του άρθρου 32 παράγραφος 2 του νόμου της 24ης Μαρτίου 1987, το προϊόν των εισφορών αντιπροσωπεύει μόνο μέρος της χρηματοδότησης του ταμείου για την υγεία

(¹) Επί του παρόντος τα ποσά ανέρχονται αντίστοιχα σε 630 βελγικά φράγκα ανά σφαγμένο ή εξαγόμενο βοοειδές, σε 200 βελγικά φράγκα ανά εξαγόμενο μόσχο και σε 40 βελγικά φράγκα ανά σφαγμένο ή εξαγόμενο χοίρο (Βασιλικό Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 1990).

(²) Συλλογή ΔΕΚ 1979, σ. 1923.

(³) Συλλογή ΔΕΚ 1970, σ. 487.

και την παραγωγή των ζώων· σημαντικό μέρος της εν λόγω χρηματοδότησης προέρχεται από τον προϋπολογισμό του υπουργείου γεωργίας·

- δ) η καταπολέμηση των ασθενειών των ζώων στο Βέλγιο αποτελεί επίσης πλεονέκτημα για τους παραγωγούς των άλλων κρατών μελών, ιδιαίτερα για τις συνοριακές περιοχές του Βελγίου· η εξυγίανση του ζωικού κεφαλαίου στο Βέλγιο διασφαλίζει, πράγματι, την προστασία του ζωικού κεφαλαίου των γειτονικών χωρών· εξάλλου, τα εισαγόμενα ζώα υπόκεινται σε λιγότερους υγειονομικούς κινδύνους με την εξυγίανση του ζωικού κεφαλαίου στο Βέλγιο.
- (7) Με το Βασιλικό Διάταγμα της 23ης Νοεμβρίου 1990, το οποίο δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, οι διατάξεις που προβλέπουν εισπραξη των υποχρεωτικών εισφορών υπέρ του ταμείου παρατείνονται από την 1η Ιανουαρίου 1991.

IV

- (8) Οι δελγικές αρχές έχουν παραβεί υποχρέωση που υπέχουν βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, δεδομένου ότι δεν κοινοποίησαν τις εν λόγω ενισχύσεις υπό μορφή σχεδίου.

Οι ενισχύσεις αυτές που χρηματοδοτούνται με υποχρεωτικές εισφορές και κρατική συνεισφορά είναι δυνατόν να επηρεάσουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές και να νοθεύσουν ή να απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης λόγω της ευνοϊκής μεταχειρίσεως που επιφυλάσσουν στους σχετικούς τομείς.

- (9) Οι υγειονομικές ενέργειες που αναλαμβάνονται από το ταμείο δύνανται να απολαύουν των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Πράγματι, το πρόγραμμα εξάλειψης της κλασικής πανώλης των χοίρων έχει εισαχθεί κατ' εφαρμογή της οδηγίας 80/1095/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/487/ΕΟΚ⁽²⁾, ενώ το πρόγραμμα για την καταπολέμηση της δρουκέλωσης έχει εισαχθεί προς ικανοποίηση των προδιαγραφών της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/13/ΕΟΚ⁽⁴⁾.
- (10) Ωστόσο, το εν λόγω συμπέρασμα δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη επειδή οι ενισχύσεις αυτές χρηματοδοτούνται εν μέρει από φόρους που πλήττουν τα προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη.

Πράγματι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η χρηματοδότηση κρατικής ενισχύσεως από

υποχρεωτική επιβάρυνση αποτελεί βασικό στοιχείο της ενισχύσεως αυτής και, κατά την εκτίμηση μιας τέτοιας ενισχύσεως, πρέπει να εξετάζεται έναντι του κοινοτικού δικαίου τόσο η ενίσχυση όσο και η χρηματοδότησή της.

Κατά την έννοια αυτή, ακόμη και εάν οι ενισχύσεις είναι συμβατές ως προς τη μορφή τους και το στόχο τους δεν πρέπει, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση 47/69), η χρηματοδότησή τους από φόρους που πλήττουν ομοίμορφα τα εισαγόμενα κοινοτικά προϊόντα να έχει προστατευτικό αποτέλεσμα που υπερβαίνει τα όρια της καλώς εννοουμένης ενισχύσεως.

Το προστατευτικό αυτό αποτέλεσμα υφίσταται ανεξαρτήτως του επιπέδου της υποχρεωτικής συνεισφοράς στη χρηματοδότηση της ενίσχυσης· το αποτέλεσμά της δεν είναι δυνατόν να ακυρωθεί λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, όπως δεβαιώνουν οι δελγικές αρχές, η συνεισφορά αυτή αντιπροσωπεύει μέρος μόνο της χρηματοδότησεως των σχετικών ενισχύσεων. Το προστατευτικό αυτό αποτέλεσμα υφίσταται επίσης ακόμα και εάν, όπως δεβαιώνουν οι εν λόγω αρχές, το ύψος των ενισχύσεων δεν συνδέεται με την απόδοση του προϊόντος του φόρου. Πράγματι, ελλείψει της εν λόγω ενισχύσεως, είτε θα υπήρχουν λιγότεροι διαθέσιμοι πόροι για τη χρηματοδότηση των ενισχύσεων, είτε θα πρέπει να αυξηθεί η κρατική συνεισφορά είτε η εισφορά που εισπράττεται επί των ζώων που εκτρέφονται στο Βέλγιο.

- (11) Επιπλέον πρέπει να επεκταθεί η αρχή της μη εισπράξεως του δασμού επί των εισαγομένων προϊόντων στο στάδιο της σφαγής, κατά τρόπο ώστε η απαλλαγή στα σύνορα να μην αντιστοιχεί απλώς σε μεταφορά της πληρωμής του δασμού επί των εισαγομένων προϊόντων κατά τα στάδια που έπονται της εισαγωγής.

- (12) Δεδομένου ότι η οδηγία 64/432/ΕΟΚ έχει ως βασικό στόχο να επιβάλει, στα κράτη μέλη που αποστέλλουν ζώα (βοοειδή και χοίρους), την υποχρέωση να μεριμνούν για την τήρηση σειράς υγειονομικών μέτρων που αποβλέπουν στη διασφάλιση, μεταξύ άλλων, του ότι τα εξαγόμενα ζώα δεν συνιστούν πηγή διαδόσεως μεταδοτικών ασθενειών, οι προαναφερθέντες δασμοί χρησιμεύουν, στην πράξη, για τη χρησιμοποίηση των ενισχύσεων υπέρ των βέλγων κτηνοτρόφων.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν ενταχθεί βάσει των προαναφερθέντων οδηγιών σε προγράμματα εξαλείψεως.

Η διαβεβαίωση των δελγικών αρχών σύμφωνα με την οποία η υγειονομική ενέργεια που ευνοεί τους κτηνοτρόφους και τους εμπόρους των γειτονικών χωρών ισχύει για όλα τα κράτη μέλη, τα οποία υποχρεούνται από τις κοινοτικές διατάξεις να λάβουν μέτρα εξαλείψεως. Μια τέτοια ενέργεια δεν είναι, κατά συνέπεια, δυνατόν να επιτρέψει να πλήττονται τα ζώα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη με δασμό προκειμένου να χρηματοδοτούνται οι εν λόγω υγειονομικές ενέργειες στο Βέλγιο.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 325 της 1. 12. 1980, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 280 της 3. 10. 1987, σ. 24.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 1977/64.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 8 της 11. 1. 1991, σ. 26.

- (13) Επιπλέον, αυτές οι υποχρεωτικές εισφορές που εισπράττονται επί των εισαγόμενων ζώων στο στάδιο της σφαγής πρέπει να θεωρηθούν ως διακριτικοί εσωτερικοί φόροι κατά την έννοια του άρθρου 95 της συνθήκης, διότι επωφελούνται από αυτούς αποκλειστικά οι εθνικοί παραγωγοί.

Πράγματι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου όπως προκύπτει από την απόφαση της 21ης Μαΐου 1980 στην υπόθεση 73/79 (1) μια εσωτερική επιβάρυνση θεωρείται ότι πλήττει τα προϊόντα προελεύσεως άλλων κρατών μελών περισσότερο από τα εθνικά προϊόντα εάν η επιβάρυνση αυτή χρησιμεύει αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση ενισχύσεων από τις οποίες επωφελούνται μόνον οι εθνικοί παραγωγοί.

Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη τα επιχειρήματα που επικαλούνται οι βελγικές αρχές όσον αφορά το συμβατό της είσπραξης των υποχρεωτικών συνεισφορών στη σφαγή, με το άρθρο 95 της συνθήκης, δεδομένου ότι τα εν λόγω επιχειρήματα δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι οι εισαγωγείς δεν αντλούν κανένα πλεονέκτημα από τις υγειονομικές δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται μερικώς από τα έσοδα του φόρου.

- (14) Για το λόγο αυτό, οι ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται από το ταμείο υγείας και παραγωγής των ζώων, οι οποίες περιγράφονται στο σημείο I, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν ως συμβατές με την κοινή αγορά λόγω της μεθόδου της χρηματοδοτήσεώς τους και πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τη βελγική κυβέρνηση στον τομέα των βοοειδών και των χοιροειδών, οι οποίες χρηματοδοτούνται από την υποχρεωτική συνεισφορά που προβλέπεται από το Βασιλικό Διάταγμα της 11ης Δεκεμβρίου 1987 σχετικά με τις υποχρεωτικές συνεισφορές στο ταμείο υγείας και παραγωγής ζώων, δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης και πρέπει να καταργηθούν, στο μέτρο που η υποχρεωτική συνεισφορά πλήττει ομοιόμορφα στο στάδιο της σφαγής τα εισαγόμενα προϊόντα που προέρχονται από τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 2

Η βελγική κυβέρνηση πληροφορεί την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών που υπολογίζεται από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που λαμβάνονται προς συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 7 Μαΐου 1991.

Για την Επιτροπή

Ray MAC SHARRY

Μέλος της Επιτροπής

(1) Συλλογή ΔΕΚ 1980, σ. 1533.